

[Gudiksen.]

minister, at han ikke har fulgt de radikales forslag om standsning af bygningsskatterne ved 9. almindelige vurdering, men i stedet har valgt at indrømme større fradrag, som ministeren ved kun beskytter de små ejendomme.

Deputationen fra Lyngby-Taarbæk kommune, som besøgte landstingsudvalget, havde regnet ud, at et fradrag på 30 000 kr. pr. ejendom ville være nødvendigt i deres kommune, hvis de ikke skulle få en stor stigning i bygningsskatterne, og at finansministerens forslag om 18 000 kr.s fradrag ville medføre en forøget skattebyrde på ca. 500 000 kr. for kommunens skatteydere.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen har regnet ud, at et passende fradrag for Lyngby-Taarbæk kommune ville være 25 000—26 000 kr. Nu har den højtærede minister stillet ændringsforslag, hvorefter der indrømmes et fradrag på 21 000 kr., det samme som bykommunernes fradrag efter kommuneskatte-loven.

Ingen troede jo, at det 18 000 kr.s fradrag, som først foreslået af ministeren og vedtaget af folketinget, ville være nok, end ikke den højtærede minister har nogensinde troet herpå. Derfor har ministeren nu foreslået fradragsbeløbet forhøjet til 21 000 kr., men heller ikke dette tror ministeren kan dække stigningen, jfr. det ærede medlem hr. Hans Hansens beregninger. I Lyngby-Taarbæk kommune bliver der sandsynligvis herefter 200 000—300 000 kr. mere at svare i bygningsskatter end efter de radikales forslag. Hvad vil dette ikke tilsvarende betyde landet over med hensyn til forøgede bygningsskatter, som man kunne have undgået? For finansministeren vil det måske nok betyde en skatteindtægt på 2—3 mill. kr.

Når rigsdagen principielt er enig i, at bygninger er arbejdsskabte værdier, hvorfor skaber man så, som finansministeren her har gjort, denne uretfærdige særbeskatning af visse større brug og ejendomme? Det forstår jeg ikke den højtærede minister er gået med til. Det er lidt for meget den lille politik, ministeren her prøver at dyrke. Det bliver endnu mere urimeligt, fordi det kun er enkelte uskyldige skatteydere, det går ud over. Hvorledes de konservative vil forklare eller bortforklare deres stilling til dette spørgsmål er man spændt på at

erfare. Ved at stemme for de radikales forslag om fuldstændig bortfald af bygningsskatterne kunne de have skånet en stor mængde skatteydere for forøgede skatter. Det ønskede de ikke. Det samme gælder venstre. Også på landet gælder det, at hvor bygningsskylden er steget over 11 000 kr., vil det betyde forøgede skatter for de pågældende. Disse forøgede skatter kunne være undgået, hvis man havde støttet det radikale venstre i stedet for at gå med til finansministerens fradragsregler.

Nu åbner jeg gennem det af mig stillede ændringsforslag adgang til, at en ændring kan ske for statsskattens og udligningsskattens vedkommende, hvis de herrer vil være med. Omegnskommunerne, de store bebyggelser landet over og det større landbrug har bekræftet, at de hellere vil have det radikale venstres ordning end de af den højtærede minister foreslåede fradragsregler. På forespørgsel fra udvalget udtalte omegnskommunerne meget klart, at de absolut ønskede de radikales forslag.

Jeg vil derfor slutte disse bemærkninger med at foreslå, at man vedtager det ændringsforslag, som jeg har stillet, og som går ud på, at bygningsskatterne til staten og den fælleskommunale udligningsfond fremtidig ikke skal svares af et højere beløb end ejendommens afgiftspligtige beløb efter den 9. almindelige vurdering. Denne ordning er den retfærdigste, den er den simpleste at administrere, og den skåner en stor del skatteydere i by og på land for en uretfærdig særbeskatning.

Hans Hansen: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag gik jeg stærkt ind for, at vi ved en udvalgsbehandling skulle søge at få forhøjet det fradrag på 18 000 kr., som finansministeren stillede forslag om, og det vil sikkert erindres, at finansministeren gik ret hårdt imod mig ved den lejlighed og svang sig op til en bemærkning om, at jeg ville demonstrere tokammersystemets nytte. Jeg har vel ret til at sige, at vi har nået et resultat igennem den foreliggende flertalsindstilling. Vi har igennem udvalgsarbejdet opnået enighed mellem de tre partier ved at give tilslutning til det af finansministeren stillede forslag om at forhøje fradragsbeløbet med 3 000 kr. Det synes jeg er et resultat, som tjener til